

ორნი ამხანაგნი და დათვი

ორნი ამხანაგნი წავიდნენ ნადირობად. ნახეს, ერთი მაწოვარი დათვი მოვიდოდა. იარეს და მისი სორო პოვეს. თქვეს: სოროში მას დათვს ბელები ეყოლება, იგინი გამოვასხათო!

ერთი შიგ შევიდა და მეორე გარედ დადგა. ნახა: დათვი დაბრუნებულიყო და მოვიდა. იგი მეორე ამხანაგი შეშინდა და ხეზე გავიდა. დათვმან სოროში შესვლა მოინდომა. მან ამხანაგმან თქვა: თუცა დათვი სოროში შევა, მას ჩემს ამხანაგს ხომ მოკლავსო.

დათვმან რომ წელს წინათი სოროში შეყო, ჩამოვიდა ხიდამ მეორე ამხანაგი, დათვს კუდი მაგრა დაუჭირა, სოროს პირს ორნივ ფერხნი მიაჭირნა. დათვმან ყვირილი შექმნა და მიწას ბრდღვნა დაუწყო, სორო სულ მტვრით აავსო.

მან შიგნითმან ამხანაგმან უყვილა: - ნუ ამტვერებ, მტვერმან დამარჩო!

გარეთმან უთხრა: თუ კუდი ხელთ არ მეჭიროს, შენს მტვრის მოდენას მაშინ ნახავო!

- მეც თუ ამათი კუდი ხელთ არ მეჭიროს და შენზე მოვუშვებდე, შენს ყოფას ესენი მოგანახვებენ.

უთხრა პასუხად რუქამ არაკი: